

Sygn. akt II CZ 47/06

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepła (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku G.G.

przy uczestnictwie A.G. i I.N.

o zmianę postanowienia Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 26 stycznia 2006 r. w sprawie [...] w przedmiocie stwierdzenia nabycia
spadku po H.G.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2006 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 29 marca 2006 r., sygn. akt [...],

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Ł. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy G.G. od postanowienia tego Sądu z dnia 12 października 2005 r., z tego względu, że nie zawierała ona wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. W zażaleniu skarżący twierdzi, że skarga kasacyjna spełnia wymogi przewidziane w przepisach k.p.c., w szczególności zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania, wobec czego zaskarżone postanowienie powinno zostać uchylone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: 1) w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, 2) istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) zachodzi nieważność postępowania lub 4) skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Natomiast na podstawie art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c. na wnoszącego skargę kasacyjną nałożono obowiązek zawarcia w jej treści wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia. Brak w kasacji takiego wniosku powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 2) lub przez Sąd Najwyższy (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Wbrew odmiennej ocenie Sądu Okręgowego, skarga kasacyjna zawiera wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania. Wprawdzie wniosek ten został sformułowany nieprecyzyjnie, gdyż formalnie rzecz ujmując skarga zawiera tylko uzasadnienie tego wniosku, to jednak nie budzi wątpliwości, że skarżący zwraca uwagę Sądowi Najwyższemu na istotne zagadnienie prawne jakie występuje w rozpatrywanej sprawie. Nie formułuje tego uzasadnienia w sposób rozbudowany, ale wskazuje na jego istotę. Rzeczywiście jest bowiem ważne jakimi kryteriami należy się kierować przy obliczaniu początku terminu przewidzianego w art. 670 § 1 k.p.c. Czy należy, tak jak orzekające w sprawie Sądy, niemożność powołania się na podstawę uzasadniającą zmianę postanowienia stwierdzającego nabycie spadku oceniać obiektywnie, czy też istotną rolę powinno odgrywać, jak sam

zainteresowany rozumie, istnienie tej podstawy. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy sprowadza się to do odpowiedzi na pytanie, czy wystarczy sama wzmianka o tym, że przed laty testament został sporządzony, czy też dopiero zapoznanie się z treścią testamentu było podstawą uzasadniającą zmianę postanowienia stwierdzającego nabycie spadku, o której mowa w art. 670 § 1 k.p.c., skoro skarżący pozostawał w przekonaniu, że testamentu nie ma.

Z tych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁵ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.